

Sygn. akt II PUO 10/23

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z odwołania K. M.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa [...] w W.

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 14 marca 2023 r.,

wniosku Sądu Apelacyjnego w Warszawie przekazanego Sądowi Najwyższemu

postanowieniem z dnia 28 listopada 2022 r.

o przekazanie sprawy sygn. akt III AUa 2916/22 innemu sądowi równorzędnemu,

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu na podstawie art. 44¹ § 1 k.p.c.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 44¹ § 1 k.p.c. przekazanie przez Sąd Najwyższy sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest możliwe tylko wówczas, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, a w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Sędzia w swoim wniosku nie wykazał, że tego rodzaju okoliczności występują odnośnie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 20 października 2022 r., sygn. akt II PUO 16/22, 16 listopada 2022 r., sygn. akt II PUO 11/22). Rozstrzygający w tej sprawie nie kwestionuje przestrzegania ogólnych zasad dotyczących przenoszenia sędziów, ale w odniesieniu do konkretnych okoliczności sprawy przedstawione przez Sąd Apelacyjny względy (postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia: 1 lutego 2023 r., sygn. akt II PUO 41/22, 8 lutego 2023 r., sygn. akt 44/2022) nie są równoznaczne z wykazaniem podstaw do oceny, że dobro wymiaru sprawiedliwości, w tym zaufanie do sądu przemawia za przekazaniem sprawy innemu równorzędnemu sądowi. W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.